

ЖОВТЕНЬ '24

10 (240)

Світло Марії

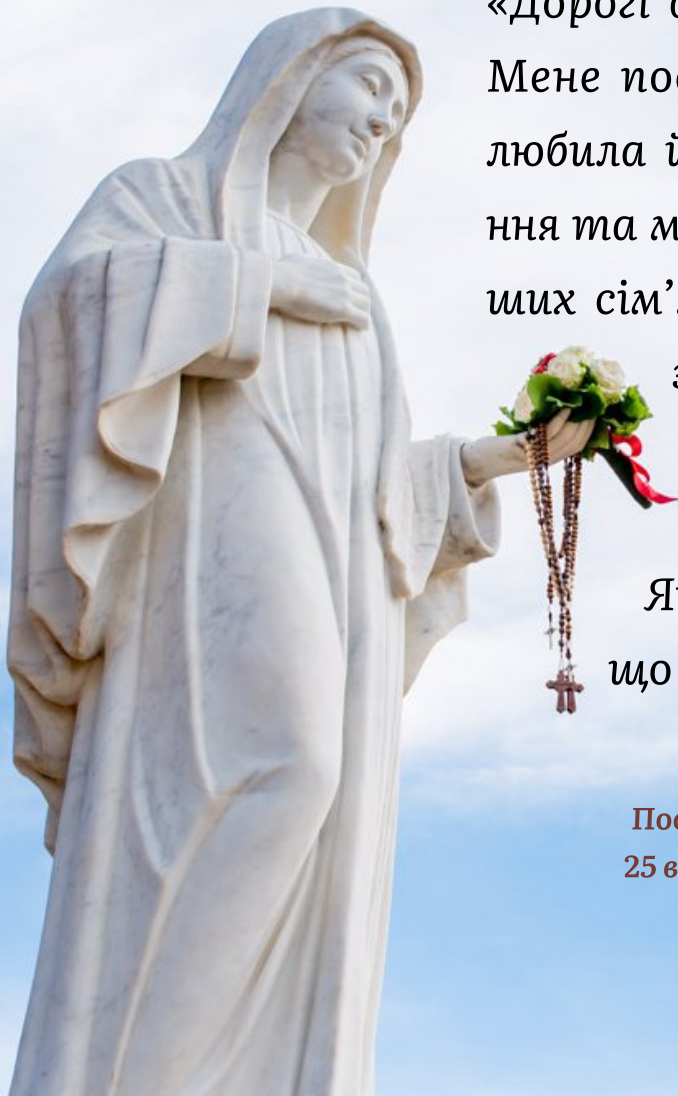
ПРИНОСИТИ ІСУСА – СВІТЛО МАРІЇ

20 *років
з Вами*

через часопис

*Світло
Марії*

2004 - 2024

«Дорогі діти! З любові до вас Бог Мене послав поміж вас, щоб вас любила й заохочувала до навернення та молитви за мир у вас, у ваших сім'ях і у світі. Дітоньки, не забувайте, що правдивий мир приходить тільки через молитву від Бога, Який є ваш мир. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик».

(Із Церковним погодженням)

Послання Богородиці, Цариці миру,
25 вересня 2024 року через візіонерку
Марію Лунетті

ІНТЕРНЕТ-ЧАСОПИС

 **Світло
Марії**

Щомісячний духовний імпульс
для молитовних груп
та людей, пов'язаних
зі спільнотою "Світло Марії"

Поширення цього видання без змін (цілком) дозволяється і вітається.

При копіюванні окремих частин та їх використанні в іншому контексті редакція часопису залишає за собою право узгодження. Виходить напередодні першої суботи місяця. Згідно з декретом папи Урбана VIII і постановою II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного визнання Церкви, якій повністю підкоряється. Такі слова, як "об'явлення", "чудо", "послання" і т.д, уживаються в газеті в значенні особистого свідчення.

4 Я ЗАОХОЧУЮ ВАС ДО МОЛИТВИ ТА НАВЕРНЕННЯ
о. Любо Куртович, OFM

6 БОГ МЕНЕ ПОСЛАВ МЕНЕ, ЩОБ ВАС ЛЮБИЛА
Терезія Ґажійова

8 БОГ МЕНЕ ПОСЛАВ
Послання на тему

9 ПРОСЛАВЛЯЮ ТЕБЕ, О БОЖЕ МІЙ!
о. Славко Барбарич, OFM

12 Я ПОТРІБЕН БОГОРОДИЦІ
Свідчення

14 ОГОЛОШЕННЯ

16 ФОТОГАЛЕРЕЯ

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ

Перша субота місяця - день, коли ми духовно єднаємося: молимося Розарій, роздумуємо над Словом Божим, беремо участь у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим Дарам, роздумуємо над темами, порушеними в газеті «Світло Марії».

Наша наступна молитовна зустріч відбудеться в суботу, 05.10.2024 р. Цього місяця будемо молитися за мир у світі.

Я ЗАОХОЧУЮ ВАС ДО МОЛИТВИ ТА НАВЕРНЕННЯ

**Páter Ljubo
Kurtovič, OFM**

Мир є частою темою послань і закликів Богородиці. Мир не приходить сам по собі. Він є результатом праці, зусиль і боротьби з власними вадами і пристрастями. У цій боротьбі, якщо ми витривалі, Бог не покидає нас і не залишає нас самих. У духовній книжці «Наслідуй Христа», яку приписують Томі Кемпійському, сказано в першій книзі одинадцятого розділу: «Ми могли б мати багато миру, якби не хотіли мати справу зі словами та вчинками інших людей, ані з тим, що не належить нам. Як той, хто втручається в чужі справи, може довго залишатися спокійним? Той, хто погано або рідко заглядає у свій внутрішній стан? Блаженні прості, бо вони насолоджуються великим миром. Чому деякі святі були такими досконалими й одухотвореними? Тому що вони всіма силами намагалися умертвити себе у всіх земних бажаннях; і тому вони могли пригорнутися до Бога всім запалом свого серця і затримати Його біля себе. Ми занадто поглинені власними пристрастями; і ми занадто

багато турбуємося про швидкоплинні речі. Ми рідко повністю долаємо навіть одну ваду; і ми не розігріті до щоденного прогресу; і тому ми залишаємося млявими та теплими».

Ми часто кричимо і прагнемо миру в душі, але мало робимо для досягнення миру. Те, що позбавляє нас спокою в наш час, – це турботи, термінові зобов'язання, поспіх, соціальні мережі та залежність від них. І результат цього є – збентеження. Людина опиняється ніби в бездоріжжі та збентеженні, де вона вже не знаходить шляху. До всього цього сприяє і наша неміч, і ми сприймаємо молитву як щось важке і виснажливе, тому що молитва – це боротьба, боротьба з Богом і зі своїми слабкостями, млявістю і лінню.

Молитву можна порівняти зі сходженням на гору. Але коли ми досягаємо вершини, ми швидко забуваємо про всі труди та зусилля, тому що можемо насолоджуватися красою природи та широтою краєвиду з гори.

Але якщо ми не маємо часу для Бога і не дозволяємо Йому прийти до нас, чи не означає це, що ми не любимо Його по-справжньому і всім серцем? І ми не можемо любити Бога, якщо не намагатимемося пізнати Його всім серцем. Ми можемо переповнити свою душу і серце всім і всяким, щоб у серці не було місця ні для Бога, ні для самих себе. А наслідками цього є неспокій, порожнеча, тривога і страх. Ми не можемо обдурити серце. Воно знає, хто є його автором.

Богородиця постійно заохочує нас залишатися вірними молитві, тобто

залишатися вірними любові. Лише через молитву ми можемо відновити наші стосунки з Богом, і лише тоді Бог може дарувати гармонію та мир нам, нашим родинам і світу.

Бог не втомлюється вислуховувати наші молитви та взивання. Бог може почути і відповісти на наші молитви, коли ми готові узгодити своє життя з Його волею і боротися з нашими невпорядкованими схильностями. Молитва допомагає нам відкрити себе і показати себе Богові з усією нашою вбогістю і болем, а також з усіма добрими якостями і дарами, які ми отримали від Нього. Молитва веде нас до правди про нас самих перед Богом, і тільки правда робить нас вільними і веде до миру, який Бог прагне і хоче дати нам.

Молитва: Діво Маріє, Царице миру, Бог послав Тебе з любові і посилає до нас, щоб запросити нас на шлях, що веде до повноти життя. Ти, Маріє, пройшла нашими шляхами, зазнала наших болів і хрестів, але Ти також знаєш всемогутність і ласку Божу. Дякуємо, що не втомлюєшся з нами. Ми особливо поручаємо тобі усіх нас і всіх тих, хто не знаходить миру, який дає Бог. Споглянь своїм Материнським Серцем на всі ті серця, у яких народжуються ненависть, війна і вбивства. Заступайся за всіх, хто страждає від наслідків зла, воєн і вбивств. Довіряємо Твоєму Материнському заступництву всі сім'ї, в яких немає спокою, поваги та любові, а особливо просимо за дітей, які страждають через егоїзм старших. Амінь.

БОГ МЕНЕ ПОСЛАВ МЕНЕ, *щоб вас любила*

Терезія
Гажійова

Сьогоднішнє послання відрізняється від інших тим, що вперше наприкінці є примітка – із церковним погодженням. Церква погоджується, що послання Цариці миру допомагають нам духовно зростати. І це ще одна причина для нас радіти й бути вдячними за дорогу святості з Марією. Усі добрі плоди вирости в Меджугор'ї з любові Марії. Дякуймо Господеві, що Церква пізнала та з вдячністю прийняла це дерево, гілки якого поширюються по всьому світу. Плоди збирає весь світ. Сьогодні Марія знову повторює нам: «З любові до вас Бог Мене послав поміж вас, щоб вас любила». Ми ніколи не втомлюємося від того, що близька людина повторює нам: «Люблю тебе». Навіть після 43 років щоденних об'явлень Богородиці візіонерам усе ще важко описати красу любові, якою Богородиця любить нас. Ті, хто пережив це, прийняли преображення і хочуть відповісти на Божу любов любов'ю. Ісус сказав: «Якщо любите ви Мене, то Мої заповіді берегтимете». Хто любить Марію, той із радістю відповідатиме на її заклики.

Вирішимо в цьому місяці конкретно відповідати на Її любов. Даруймо Їй, як ніколи раніше, те, що завжди приносить Їй велику радість – молитву Розарію. Вона так гарно й так часто розповідає нам про молитву Розарію: «Розарій, дітоньки, є особливо дорогий Мені. Через Розарій відкрийте Мені своє серце – і Я зможу вам допомогти». «Дорогі діти, моліться! Щодня моліться Вервицю, той вінець квітів, який Мене як Матір напряду пов'язує з вашими болями, стражданнями, бажаннями та надіями». «Мені, діти Мої, даруйте Розарій, троянди, які я настільки люблю. Мої троянди – це ваші молитви, сказані серцем, а не лише відрецитовані вустами. Мої троянди – це ваші діла молитви, віри й любові. Мій Син, коли був малим, говорив Мені, що Моїх дітей буде багато й що будуть приносити Мені багато троянд. Я Його не розуміла, а зараз знаю, що ви є тими дітьми, які Мені приносите троянди, коли любите Мого Сина понад усе, коли молитесь серцем, коли допомагаєте найбіднішим. Це є мої троянди» (02.12.2017). «Якщо хочете – прийміть Розарій. Уже сам Розарій може творити чудеса у світі та у ваших життях. Я вас благословляю й залишаюся з вами, допоки буде Божа воля. Дякую вам, що не зраджуєте Моїй присутності тут, і дякую вам, бо ваша відповідь служить добру та миру» (25.01.1991).

Розарій – це молитва, яка приносить нам мир від Бога через серце Марії. У своїй енцикліці «ROSARIUM VIRGINIS MARIAE» Святіший Отець Іван-Павло II пише, з-поміж іншого, про свою велику любов до Розарію як засобу принесення миру: «Серйозні виклики, що постають перед світом на початку нового

тисячоліття, змушують нас думати, що лише втручання з висоти, здатне скерувати серця тих, хто живе в конфліктних ситуаціях, і тих, хто керує долями націй, може дати підстави сподіватися на світліше майбутнє. Вервиця є молитвою про мир за своєю природою, оскільки вона полягає у спогляданні Христа, Князя Миру, Того, Хто є “нашим миром” (Еф. 2:14). Кожен, хто засвоює таємницю Христа – і, очевидно, такою є мета Вервиці – пізнає таємницю миру й робить його проектом свого життя» (40).

Послухаймося Матері, послухаймося Церкви і відновимо спільну молитву Розарію в сім'ях, у спільнотах. Молімося Розарій за мир у наших серцях, у наших сім'ях і в усьому світі.

Молитва: Небесний Отче, дякуємо Тобі за любов, якою Ти дозволяєш Марії любити нас. Дякуємо за благодать, що ми про це знаємо. Маріє, просимо Тебе, люби нас, люби нас ще більше, нехай Твоя любов наповнить кожне серце наших братів і сестер у всьому світі, які ще не пізнали Божої любові. Приносимо до Тебе в молитві Розарію цього місяця всіх тих, хто переживає заворушення, насильство, страх, ненависть, нехай їх торкнеться і преобразить Твоя любов. Особливо віддаємо Тобі сильних світу цього, які приймають рішення про війну і мир. Молімося за них, щоб вони також могли пізнати Божу любов, яка одна має силу зупинити неспокій і божевілля війни. Допоможи нам, Маріє, бути витривалими в молитві за мир у наших серцях, у наших сім'ях, у всьому світі. Амінь.

БОГ МЕНЕ ПОСЛАВ

*«Бог послав Мене поміж вас,
щоб вела вас дорогою святості,
бо людство знаходиться
на роздоріжжі.».*

25.03.2022

*«Бог послав Мене поміж вас із любові,
щоб Я вела вас на дорогу спасіння.».*

25.10.2007

*«Бог послав Мене до вас, щоб
показати вам дорогу спасіння,
дорогу любові.».*

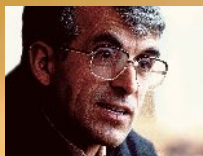
25.04.1995

*«Бог послав Мене поміж вас,
щоб вам допомогла.».*

25.01.1991

Прославляю Тебе, о Боже Мій!

о. Славко
Барбарич, OFM

Після покаяння та жалю за гріхи Церква виявляє радість зустрічі, яка завжди слідує за примиренням, а зустріч є початком і умовою радості та миру. Подібно до того, як гріх відділяє нас один від одного, так і прощення об'єднує нас і вводить нас у бенкет Агнця. Тому лунає радісно-захоплена пісня: «Слава Богу на висоті!»

Це є пісня, яка супроводжувала Христа в цей світ. Тоді ангели почали її співати, і Церква постійно її співає, прославляючи таким чином прихід Христа, Господа і Царя. Від цієї пісні серце віруючої людини справді має тремтіти від глибокої радості, бо наш Бог не мовчить, а приходить і залишається з нами. Це є пісня нової єдності з Богом і людьми. Це спалах тієї радості, яку тільки Бог може приготувати і дати своєму народові. Це глибокий поворот у гріховній долі людини. Це новий початок. Це

оновлений рай, коли людина знову може встати і заспівати своєму Богові. Це момент, коли наслідки гріха стираються, а людське серце знову знаходить джерело радості й миру і починає ним насолоджуватися.

Ця слава і прославлення Бога, який зібрав свій народ, завершується молитвою, в якій народ, Церква Божа, висловлює хвалу і подяку, але також і прохання про те, що є найбільш потрібним. Так само, як у гімні «Слава» віддається честь і слава во вишніх Богу і запрошується людей до доброї волі, віддаючи хвалу Христу, Агнцю Божому, так і віруючий повертається душею і тілом до стану перед первородним гріхом. Він готовий знову чути і слухати Бога. Тут починається наступний крок Євхаристійного богослужіння.

«Дорогі діти! Із глибини серця

прославляйте Господа! Благословляйте ім'я Його повіки. Діти, безперестанно дякуйте Богові, Всемогутньому Отцю, Який хоче спасти вас і хоче, щоб ви знову були з Ним у Царстві Небесному після цього земного життя. Діти, Отець ваш хоче, щоб ви були з Ним як найулюбленіші діти. Скільки разів не згрішили б, Він прощає. Але нехай жодний гріх не відверне вас від любові нашого Небесного Отця!» (Послання через Єлену Василь, 6 жовтня 1987 р.)

МОВЧИ І СЛУХАЙ...

Бог промовляє до людини. Це невимовна благодать і дар. Бог не мовчить навіть тоді, коли людина замовкла, відокремившись від Нього через гріх і ставши на Нього глухою та сліпою. Бог проголошує Свою волю. Він відкриває Свої плани. Як батько навчає. Так звучать слова зі Старого і Нового Завіту, а особливо важливим стає Євангеліє.

При читанні послань чи інших читань ми сідаємо. Це не лише можливий фізичний стан, а ще більше вияв готовності слухати Божий голос і настанови. Сидіти біля ніг вчителя - вияв готовності слухати. Таким чином, коли люди сідають, щоб послухати, що говорить Бог, відбувається щось невимовно прекрасне і добре: Божественне слово, яке слухають, є водночас творчим словом. Воно є ефективним і активним. Воно падає, як нове насіння, на підготовлений ґрунт серця і обіцяє щедрий урожай.

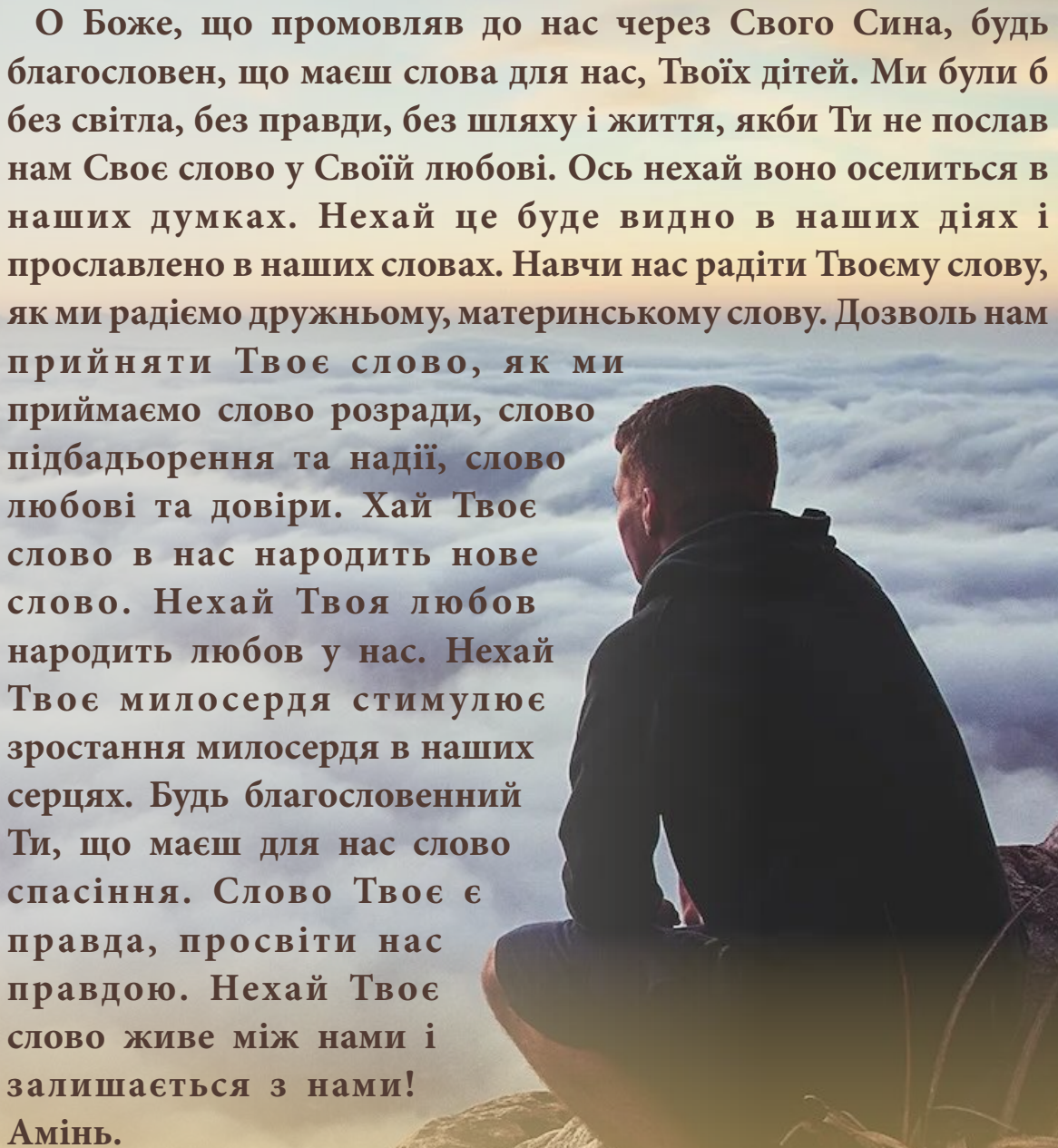
Коли читається Євангеліє, книга Доброї Новини, тоді народ Божий слухає стоячи. Це не просто одна з можливих постав тіла, як у попередньому випадку, але й вияв глибокої поваги до мовця. Коли щось урочисто читають і проголошують, наказують і оголошують, то присутні встають і стоячи приймають наказ. І така наша постава нагадує нам про історичне відкуплення, яке сталося з приходом Христа. Через гріх людина не наважилась стати перед Богом, а сховалася, а зцілена Христом людина стоїть і слухає. Це заохочує нас бути готовими виконувати те, що ми чуємо.

Простий хрест на чолі, губах і грудях перед Євангелієм також дуже значимий. Ставлячи цей знак на чоло як знак учня для слухання Євангелія, ми насправді обіцяємо думати про Боже слово, яке нам звіщається. Знак на губах символізує нашу обіцянку прагнути промовляти Божі слова та говорити про Слово Боже. І, нарешті, знак хреста на грудях — це наша обітниця зберігати Боже слово в своєму серці саме так, як це робила Марія згідно з Євангелієм від Луки: вона зберігала Боже слово, як скарб, і роздумувала над ним в серці.

«Будьте відкритими на голос Бога. В особливий спосіб запрошую вас прислухатися до голосу Бога в тиші вашої молитви, бо в цій тиші Він хоче розмовляти з кожним. Дорогі діти, довіряйте і не бійтеся йти з Ним долиною смерті. Я благословляю вас» (Послання через Єлену Василь, 31 липня 1990 р.)

Молитва

О Боже, що промовляв до нас через Свого Сина, будь благословен, що маєш слова для нас, Твоїх дітей. Ми були б без світла, без правди, без шляху і життя, якби Ти не послав нам Своє слово у Своїй любові. Ось нехай воно оселиться в наших думках. Нехай це буде видно в наших діях і прославлено в наших словах. Навчи нас радіти Твоєму слову, як ми радіємо дружньому, материнському слову. Дозволь нам прийняти Твоє слово, як ми приймаємо слово розради, слово підбадьорення та надії, слово любові та довіри. Хай Твоє слово в нас народить нове слово. Нехай Твоя любов народить любов у нас. Нехай Твоє милосердя стимулює зростання милосердя в наших серцях. Будь благословенний Ти, що маєш для нас слово спасіння. Слово Твоє є правда, просвіти нас правдою. Нехай Твоє слово живе між нами і залишається з нами!
Амінь.

A man in a dark jacket is sitting on a rocky ledge, looking out over a vast, hazy landscape under a soft, golden light. The scene is serene and contemplative, with the man's silhouette against the bright background.

Я потрібен Богородиці

Дорогі друзі Меджугор'я! Я, отець Дітмар Зайфферт, народився в Німеччині, але вже 22 роки працюю на моїй другій батьківщині – Росії. Коли я розпочав там свою місію, то був переповнений ентузіазмом. Я думав про себе, що тріумф Непорочного Серця Марії вже почався. Людям теж було цікаво, вони були допитливі, і щороку на нашу парафію приходили нові люди. За один рік я здійснив 40 хрестин.

Останнім часом ситуація дещо змінилася. Початкова ейфорія минула, усі заспокоїлися. Католики мало впізнавані в російському суспільстві. Ми – меншість, що зникає, що не відіграє майже жодної ролі. З цим деколи тяжко змиритися, і постає питання: «А чи має це взагалі смисл?» Треба чимало сил, аби плисти проти течії. Звідки беруться сили? Найгірше, що ми тратимо радість від своєї віри. П'ятнадцять років назад я прибрав телевизор зі своєї парафії та почав щодня поклонятися Пресвятим Дарам. Саме там я приношу Господеві всі свої страхи. Іноді я просто говорю з Ним про все, що мене турбує. Я молюся за наших людей та посвячую їх Найсвятішому Серцю Ісусовому. Це так само важливо, як й активна робота. Люди відкривають свої серця, коли ми молимося за них. Бог чує і відповідає мені. А вранці стараюся щодня посвячувати себе, своїх близьких, свою парафію і свій народ Непорочному Серцю Діви Марії. Наші емоції не завжди є нашими друзями. Але якщо я вкладаю все в серце Марії, то Вона може повернути все на добро й благо.

І є ще одна опора в моєму духовному житті – мої регулярні поїздки до Меджугор'я. Для мене це завжди

велика благодать, яка підтримує мене в моєму покликанні місіонера. Особливо в Меджугор'ї я відчуваю, як Богородиця бере мене за руку й веде за собою. Щоразу Вона дарує мені чудові зустрічі та пережиття, які укріплюють мене в моєму священстві.

Цьогоріч я був із другом. І ми все робили разом. Якоїсь миті відчув себе трохи зайвим, тому що всі його знали. Це був болісний момент для мене. Тієї ж хвилини один юнак попросив мене висповідати його. Це практично була сповідь із цілого життя. Ми бесідували майже дві години. Після цього ще прийшла на сповідь молода жінка з Південної Америки. І вона відійшла зі сльозами радості на очах. Тоді я відчув, як Богородиця приводить до мене людей, аби я міг їм допомогти. У Меджугор'ї Богородиця показала мені, як я потрібен Їй і людям. Це наповнює мене великою радістю в моєму покликанні та вдячністю до Марії. Я знаю, що Вона закликає не ідеальних людей, а кожну людину такою, якою вона є, з її сильними й слабкими сторонами. Для Богородиці я не розмінна монета, але Вона закликає мене, бо знає мене, і Вона довіряє мені.

о. Дітмар Зайфферт

7 ЖОВТНЯ 2024
В СПОМИН ПРЕСВЯТОЇ
ДІВИ МАРІЇ
ЦАРИЦІ РОЗАРІЮ

20 *років*
з Воли

через часопис

Світло
Марії

10 *років*
з Воли

в безперервній
молитві Розарію
та пості
за мир

БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА ВЕРВИЦІ Й ПІСТ ЗА МИР

Розпочалися 1 жовтня 2014 року.

З Божою допомогою та завдяки багатьом, хто відгукнувся, вони продовжуються до сьогодні.

Коли ми молимося й постимо за втілення намірів та планів миру Богородиці, Бог діє через Діву Марію там, де це найбільше потрібно й у найкращий спосіб.

ПРИЄДНУЙТЕСЬ ДО НАС І ВИ!

WWW.MIR.COM.HR

СПІЛЬНОТА "СВІТЛО МАРІЇ" - приватне об'єднання вірних. Члени спільноти хочуть через наслідування життя Богородиці приносити Світло - Ісуса - сучасному світові, молитися та жертвувати за здійснення Божих планів спасіння через Богородицю - у цей час.

Більше інформації: www.svitlomariji.com.ua

Молитовні групи - зазвичай зустрічаються раз на тиждень на молитву Розарію в наміреннях Богородиці й за потреби ближніх, роздумують над Словом Божим, посвячуються Непорочному Серцю Діви Марії.

*"Дякую вам, що відповіли
на Мій запит!"*

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати діяльність спільноти "Світло Марії", це можна зробити переказом на рахунок:
Назва отримувача: SVETLO MARIINO, п. о. Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank) Номер рахунку: 5058517603/0900
IBAN: Sk5409000000005058517603 BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304 Нехай Бог винагородить!